

(1ste Behandling findes i Landstingets Tidende! Sp. 1577 ff., det i Landstinget nedsatte Udvalgs Betænkning i Tillæg B. Sp. 1183—86).

Der var ikke stillet noget Ombringingsforslag enten fra Udvalget eller fra Medlemmernes Side. Lovforslagets Indhold sattes under Forhandling.

Ordføreren (Moug): Jeg har kun meget Lidet at tilføie til den allerede meget korte Betænkning. Det høitærede Thing vil af denne see, at Udvalget, eftersom saavel Regjeringen som Folkethinget ved Lovforslagets Behandling i det sidstnævnte Thing havde vraget den ene af de iforveien undersøgte Linier, nemlig Kongeaalinen, troede at maatte gaae ud fra den Formening, at Landstinget ikke heri vilde sjerne sig fra Folkethinget og Regjeringen, og at Udvalget derfor nærmest betragtede det som sit Gveiv at gjøre et Forsøg, hvis Haabløshed Udvalget iøvrigt ikke skulde for sig selv, paa om muligt at udfinde en Mellemlinie mellem den nu besluttede, meget nordlige Linie og den allerhyldigste Linie, der vilde kunne udføres omtrent for den samme Beføstning, og som derhos stemmede mere overeens med endeel af Egnens Beboeres Ønske end den vedtagne Linie. En nu herpaa rettet Undersøgelse kunde, som Udvalget godt forudsaae, vel ikke føre til noget egentligt Resultat, men Udvalget troede dog at burde henvende en Opfordring til Regjeringen angaaende dette Spørgsmaal. Det Svar, som Udvalget fik, gif, som ærede Medlemmer af Betænkningen vilde see, ud paa, at en saadan Mellemlinie for det Første ikke var undersøgt, og at den derhos vilde være noget længere og kostbarere end den allerede vedtagne Linie. Da nu ikke blot den Omstændighed, at denne Mellemlinie ikke var undersøgt, men ogsaa Uvisheden om, hvorvidt Folkethinget og Regjeringen vilde tiltræde den, ifald man her bragte den i Forslag, maatte affrække Udvalget fra uden videre at foreslaae

at forlade den nu i Lovforslaget vedtagne Linie, saa henvendte Udvalget sig med det sidste Spørgsmaal til den høitærede Indenrigsminister, om han endnu bestemt fastholdt Gjordinglinien ligeoverfor Kongeaalinen. Derpaa modtog Udvalget et aldeles bestemt Svar, og under disse Omstændigheder maa Udvalget tillade sig at henstille, at Thinget vedtager Lovforslaget uforandret. Naar tvende ærede Medlemmer af Udvalget have meent, at de Grunde, der ere blevene anførte for at forlade Kongeaalinen, ere noget svage, saa maa jeg for mit Vedkommende sige, at jeg troer, at de have nogen Ret deri. Men Udvalget tør, som sagt, ikke opfordre Thinget til at gjøre nogen Forandring i Lovforslaget mod Regjeringens og Folkethingets bestemte og nu engang tagne og foreliggende Beslutning. De Hensigter, som kunde naaes ved at vælge en sydligere Linie, ville derhos ogsaa kunne naaes paa anden Maade, og jeg holder mig navnlig overbevist om, at det kun er et Tidsspørgsmaal af en ikke lang Udstrækning, at Ribe ved en vestlig Bane kommer i Forbindelse med den nu her til Forhandling foreliggende Jernbanelinie. Jeg skal med disse Ord tillade mig paa Udvalgets Vegne at indstille, at Thinget vedtager Lovforslaget, som det foreligger.

Indenrigsministeren: Jeg troer, at jeg tør udtale, at dette Lovforslag har været Gjenstand for en meget vægttig og omhyggelig Prøvelse ikke alene i det Ministerium, som har udarbejdet det, men ogsaa i den samlede Regjering. Man har derved havt Diet stærkt henvendt paa de Interesser, som ere blevene nævnte i Udvalgets Betænkning, nemlig Hensynet til Ribe Kjøbstad og Hensynet til Nordlesvigerne. Desuagtet er Regjeringen dog kommen til det Resultat at foreslaae, at Jernbanen anlægges over Gjording. Jeg troer, at der deri, som det ogsaa blev udtalt af den ærede Ordfører, maa ligge en Opfordring for det høie Thing til at slutte sig til Regjeringen og til den Afstemning, der om dette